

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Lunulæ non calceorum, sed colli ornamentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

LIBER PRIMUS. 211

anni Arabici lunaris, corniculante jam Luna accidit. Ab illo Orientalium more, cum Lunæ cultu etiam aurea monilia in Lunæ formam concinnata apud Hebræos fuerunt.

V. Uti constat frequentem in Oriente fuisse lunularum & quidem aurearum usum, ita etiam certum est inter Orientales populos colli ornamentum fuisse. Dubitare nos hac de re non finit liber Judicum: In eo enim hæ lunulæ pependisse dicuntur de camelorum collis. Eodem modo uti in Pathenopæi equo

—— Nemorisque notæ sub pectore primo

Stat. lib. 9.
Theb.

Faſtiantur niveo lunata monilia dente.

Animadvertiſſe hoc videtur Jonathan, qui Hebræam vocem per נִפְּיַי tranſtulit, quæ vox apud Chaldæos *torquem* notat, uti ab eadem collum נִפְּיַי vocant, & Vulgatus, qui *bullas* reddit. *Bullas* enim apud Romanos fuiſſe globulos auro conflatos, quos pueri ingenui de collo ſuſpenſos geſtabant, vel illi noverunt,

runt,

runt, qui Romanas antiquitates à limine tantum salutarunt. Ut tum Jonathan, tum Vulgatæ versionis auctor, colli ornamentum expresse- rint. Quod Hieronymus confir- mat, qui *ornamenta & bullas quibus colla regalium camelorum decorari so- lent*, exponit. Quam sententiam omnes recentiores interpretes suo calculo comprobant. Neque id latuit Belgas qui, cum vocem **מַאנְקֵס** in libro Judicum optime reddidissent *maankens*, hac nota explicarunt: *Die goudene halscierselen, die in 't Hebr. haren naam hebben van de mane: hoc est, aurea colli ornamenta, quæ Hebraicè nomen ha- bent à Luna.* Qui tamen, nescio qua ratione inducti, cum apud Ie- saiam eandem vocem recte vertif- sent *maankens, lunulas, & addidif- sent: Dit was een ciraat als maan- kens, hoc est, hoc erat ornamen- tum instar lunularum, adjiciunt: Heden ten dage dragen ook eenige in de oorlapkens kleyne maankens van Gout, Silver of eenigh gesteente, of peerlen, hoc est, Etiam hodie nonnulli in lobis aurium gestant parvas lunulas aureas, argenteas, aut monilia, aut gemmas, quasi*

Belgæ ad
Iud. 8. 21.

Belgæ ad
Ies. 3. 18.

quasi loco inaurium hæc lunulæ fuissent, cum ornamenta fuerint quæ è collo penderunt, & pectus ornarunt, plane uti etiamnum cruce aureas è collo pendentes mulieres gestant, quæ Romanam religionem amplectuntur.

VI. Castigandus hic est multorum interpretum error, quem circa formam harum lunularum commiserunt. Lunulas nomen habuisse observant, quia rotundæ fuerunt instar Lunæ plenæ. Forer. ad
 rarius: *שורנים* quoque sunt bullæ *Is. 3. 18.*
 in modum lunæ rotundæ, quæ adhibebantur ornatus causa. Et quidem *לונה* Chaldæis Luna dicitur à rotunditate, & *לונה* rotunditas est Hebræis. Cant. 7. Horum sententiam magnus Drusius ita *Bruf. ibid.*
 effert: *Κατιονας*, ut Lat. interpret qui à vulgo nomen habet lunulas. Sic *Jud. 8. 21.* *שורנים* iidem *Κατιονας* lunulas. Qua voce usus est Plautus Epidico, Lunulam atque anellum aureolum in digitum.

Exponunt lapillum sive gemmam rotundam instar Lunæ. Alii, *Κατιονας* sunt